

متن پرسش

با عرض سلام و آرزوی قبولی طاعات. التماس دعا. استاد گرامی نظر شریف شما راجع به این عقیده که آنچه در این دنیا به ما می رسد نتیجه کارهایی است که در عالم ذر کرده ایم چیست؟ مثلاً می گویند باید ببینیم چه خطا و کوتاهی ای کرده ایم که از قافله کربلا و امام حسین سلام الله جامانده ایم. استاد مگر در عالم ذر انتخاب و اختیار و عرضه دین بوده است؟ یک سخن دیگر نیز در این باب شنیده ام که برخی بزرگان اشاره کرده اند به اینکه گاهی انسان با برخی افرادی که آنها را نمی شناخته و تازه مواجه می شود ولی احساس نزدیکی و خوشایندی با آنها دارد و این حالت به عالم ذر برمی گردد یعنی مثلاً من و آن شخص در آن عالم از لحاظ فکری و عقیدتی به هم نزدیک بوده ایم. احساس قرابتی که انسان ناخودآگاه با برخی افراد دارد به عالم ذر برمی گردد؟ بنده با مطالعاتی که داشتم عالم ذر را عالم فطرت می دانم لطفا راهنماییم بفرمایید. ممنونم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- خداوند طبق آیه‌ای که می‌فرماید: «رَبَّنَا الَّذِي اَعْطَاءَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى» خلقت ما را به ما داده و آنچه از او طلب کرده‌ایم را به ما داده است، ولی این غیر از آن است که شما می‌فرمایید. ما در همه وقت دارای اختیار هستیم و این انتخاب‌های ما است که شخصیت ما را شکل می‌دهد تا به لشکر حسین «علیه‌السلام» بپیوندیم یا نپیوندیم ۲- در مورد قسمت دوم سؤال، این احساس‌ها ربطی به عالم ذر ندارد بلکه چون نفس انسان مجرد است، می‌تواند آنچه هنوز برایش پیش نیامده است را تا حدی بیابد. در این مورد می‌توانید به کتاب «ده نکته در معرفت نفس» با شرح صوتی آن که بر روی سایت هست، رجوع فرمایید. موفق باشید